

РЕШЕНИЕ

№ 4007

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3090** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение от 27.11.2020 г. по НАХД № 16838/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 104 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 382357-F434558 от 10.12.2018 г., издадено от Заместник - Директора на ТД на НАП – [населено място], с което за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 400.00 /четиристотин/ лева на основание чл. 74, ал. 2 от ЗСч.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, за постановяването му в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Конкретните доводи са, че съдът не е обсъдил липсата на дейност за съответната година от наказаното дружество и приложението на чл.38, ал.9 от ЗСч и че това обстоятелство представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Позовава се на нередовност на АУАН, а именно писмото, с което е получена от АВ съответната информация. Не е обсъдена компетентността по издаване на НП предвид, че в ЗСч е предвидено издаването от

министъра на финансите и липса на приложена упълномощителна заповед. Най сетне възразява и по коректното посочване на предходното НП. Прави искане до касационната инстанция да отмени решението и потвърденото с него НП. и до Опрлакванията Оспорен е изводът на СРС, че е налице процесуално нарушение, тъй като не е посочена дата на извършване на административното нарушение. Посочва се, че административно наказващият орган ясно и недвусмислено е отразил, до коя дата и година дружеството- жалбоподател е имало задължение да подаде заявление за обявяване на годишния финансов отчет . Поради това, според касатора, непосочването на изрична дата на извършване на нарушението, не е ограничило правото на жалбоподателя да разбере, за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Искане се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът-ТД на НАП-С. в подробни писмени бележки оспорва жалбата и иска отхвърлянето ѝ.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното от фактическа страна:

По повод на изпратена информация от Агенцията по вписванията до НАП относно юридическите лица, които не са подали в срок годишен финансов отчет за 2017 г. в Търговския регистър до 02.07.2018 г. (30.06.2018 г. е почивен ден), контролните органи в НАП извършили проверка и установили, че [фирма] не е изпълнило задължението си да осигури публикуването на годишния финансов отчет на дружеството чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията – Търговски регистър в срок – до 02.07.2018г., тъй като 30.06.2018г. е почивен ден. Била изпратена покана за образуване на административнонаказателно производство до дружеството с изх.№ 687/23.08.2018г., която била получена по електронен път чрез активиране на електронна препратка от съответния електронен адрес.

При така установените факти, на 30.10.2018 г., свидетелката П. Д. съставя на [фирма], АУАН № F434558 за описаното нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Актът бил съставен в присъствието и връчен на представляващ жалбоподателя, който в графата за възражения не е посочил такива.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП № 382357-F434558/10.12.2018г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] за нарушение на чл. 38, ал.1, т. 1 от ЗСч на основание чл. 74, ал. 2 от ЗСч е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 400 лева.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП като е намерил, че същото е законосъобразно издадено. Приел е за доказано извършване на нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч. Срокът за подаване на ГФО бил до 02.07.2018г., а изпълнението на задължението не е реализирано и до момента на решението. Отбелязано е и повторното извършване, след влизане в сила на НП от 2018г. СРС не е приел, че се касае за маловажен случай, като нарушението не е отстранено и след съставяне на АУАН и НП. Не са доказани и факти, които да изключват отговорността на

дружеството за неизпълнение на това задължение, деянието съставлява типично нарушение.

Касационната инстанция приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Не се споделя от настоящата инстанция доводът на касатора, че не е налице административно нарушение поради неизвършване на дейност. Посоченото в жалбата, че дружеството няма нетни приходи от продажби не означава, че не е извършвало дейност. Видно от приложената ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2017г. дружеството е декларирано приходи и разходи в съответните размери, което е потвърждение, че е осъществявана дейност през годината.

Неоснователно е и възражението за недоказана компетентност на административнонаказващия орган, като в НП и по делото е посочена и приложена Заповед № ЗМФ-610/03.07.2018г. на министъра на финансите. Със същата министърът на финансите е определил заместник териториалните директори на НАП да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения по чл.74 от ЗАНН.

По отношение на оплакването, свързано с нередовността при посочване на съответната информация от Агенцията по вписванията, то следва да се има предвид, че в НП е отстранена по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН допуснатата нередовност при посочване на номера на информацията като е уточнена тази с вх.№ 12-00-42/31.07.2018г. по описа на ЦУ на НАП, което е допустимо, предвид че нарушителят и нарушението са безспорно установени.

На следващо място от представеното по делото заверено копие на НП № 262116-F270299/28.03.2017г., влязло в сила на 27.04.2018 г., посочено и в обжалваното постановление, е видно, че дружеството касатор е било вече санкционирано за същото нарушение и съответно е доказана повторността като обстоятелство за прилагане на състава по чл.74, ал.2 от ЗСч. Настоящото деяние е извършено от дружеството в условията на повторност. Съобразно § 1, т.16 от ДР на ЗСч, "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение - новото нарушение е от 02.07.2018г., а за старото влизането в сила на НП е от 27.04.2018г.

По гореизложените съображения настоящият касационен състав приема, че обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му, следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63, ал.3 и ал.5 от ЗАНН, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното Административен съд София-град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.11.2020 г. по НАХД № 16838/2019 г. на СРС,

Наказателно отделение, 104 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.